

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 3T/133/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714011081
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Rošak
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5714011081.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu v Martine JUDr. Marián Rošak na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.07.2015 takto

rozhodol:

Obžalovaný
K. K., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom R., B.. V. X

uznáva sa za vinného, že

dňa 18.09.2013 o 9.00 hod. v ÚVTOS Sučany, okres Martin, v trestnom konaní vedenom na Okresnom riaditeľstve PZ, odbor kriminálnej polície Martin pod ČVS:ORP-585/1-OVK-MT-2013, kde bolo začaté trestné stíhanie pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. v zápisnici o výsluchu svedka po zákonom poučení podľa § 345 a § 346 Tr. por. uviedol, že dňa 13.08.2013 v čase o 23.30 hod. na 1. oddelení v izbe č. 3 potom ako ho fyzicky napadli A. Z., S. I. O. W.D. Š. mu Z. povedal: „pod vyfajčiť N., lebo dostaneš bitku“, on si čupol medzi jeho rozkročené nohy a začal mu fajčiť penis, trvalo to asi tak 5-7 minút, potom mu Z. povedal, aby „vyfajčil“ aj jeho, a že ak nie, tak dostane bitku, on si čupol medzi jeho rozkročené nohy a začal mu „fajčiť“ penis, trvalo to asi tak 10 minút, Z. mu povedal, aby „vyfajčil“ aj I., lebo ak nie, dostane bitku, preto prišiel k posteli, kde spal I., chytil ho za plece a povedal mu, že A. mu povedal, aby ho „vyfajčil“, I. povedal, že dobre, on k nemu prišiel sadol si na posteľ a začal mu „fajčiť“ penis, potom počul, ako veliteľ otvára izby na chodbe, tak rýchlo bežal na izbu č. 1, na základe aj tejto výpovede vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície Martin uznesením zo dňa 29.10.2013, ČVS: ORP-585/1-OVK-2013 podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vzniesol obvinenie A. Z.Č., nar. XX.XX.XXXX pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., po vznesení obvinenia K. K. zmenil svoju výpoveď v tom, že to, čo vypovedal nie je pravda a klamal, následne po vykonaní ďalšieho dokazovania v prípravnom konaní prokurátor Okresnej prokuratúry Martin uznesením, č.k. 1Pv 478/13/5506-10 zo dňa 07.02.2014, právoplatným dňa 13.05.2014 podľa § 215 ods. 1 písm. a/ Tr. por., zastavil trestné stíhanie obvineného A. Z., nar. XX.XX.XXXX vedené pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., nakoľko je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie,

t e d a

iného lživo obvinil z trestného činu v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie, ako svedok v trestnom konaní pred policajtom uviedol nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie,

č í m s p á c h a l

prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák.,
prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, d/, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého súhrnného trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušuje vo výroku o treste trestný rozkaz Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/123/2013 z 02.10.2013, obvinenému doručený dňa 7.10.2013, právoplatným 29.10.2013, ktorým bol obvinenému uložený pre prečin podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne sa zrušujú aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Martine pod sp. zn. 3 Pv 291/14/5506 podala dňa 31.07.2014 tunajšiemu súdu obžalobu proti obvinenému K. K., stíhanému pre prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. a pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť skutkom uvedeným v podanej obžalobe.

Samosudca Okresného súdu Martin vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie prečítaním zápisnice o výsluchu obžalovaného z prípravného konania podľa § 258 ods. 4 Tr. por.; prečítaním zápisníc o výpovedi svedkov z prípravného konania podľa § 263 ods. 1, 2 Tr. por. so súhlasom prokurátora; prečítaním listinných dôkazov pripojených v súdnom spise podľa § 269 Tr. por. ako i pripojeného spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/123/2013.

Obžalovaný K. K. sa na hlavné pojednávanie nedostavil, hoci bol riadne a včas predvolaný. Nakoľko v zmysle ustanovenia § 252 ods. 2 Tr. por. obžalovanému bola riadne doručená obžaloba prokurátora (dňa 12.08.2014); bol na hlavné pojednávanie riadne a včas predvolaný (príslušníkmi polície dňa 14.07.2015 č.l.106 spisu); mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby pred orgánom činným v trestnom konaní a boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní; obvinený bol v prípravnom konaní upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrovania; zároveň bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti a následky s tým spojené upozornený (č.l. 101 spisu), pričom súd mal za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného, súd vykonal hlavné pojednávanie a vo veci rozhodol v neprítomnosti obžalovaného.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri rozhodovaní prihliadol len na skutočnosti, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prebrané a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Súd v zmysle § 2 ods. 10, 11, 12 Tr. por. postupoval tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie, pričom súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Súd pri svojom rozhodovaní rovnakou starostlivosťou objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech.

Súd na hlavnom pojednávaní podľa § 258 ods. 4 Tr. por. na prokurátora prečítal zápisnicu o výsluchu obžalovaného z prípravného konania zo dňa 09.07.2014 a podľa § 263 ods. 1, 2 Tr. por. so súhlasom prokurátora prečítal zápisnice o výpovedi svedkov z prípravného konania.

Obžalovaný K. K. v procesnom postavení obvineného po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vypovedal, že skutku sa dopustil tak ako je to napísané vo výrokovej časti uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, tohto ľutuje, už by to viacej

neurobil. Priznal sa potom, ako si uvedomil čo spravil a aké to môže mať dôsledky. Ďalej využil svoje právo v zmysle § 34 ods. 1 Tr. poriadku a k danej veci sa viac nevyjadril.

Svedok poškodený A. Z. po zákonom poučení vypovedal, že to čo K. K. minulý rok vypovedal proti nemu v trestnom konaní ČVS: ORP -585/1-OVK-MT-2013 nie je pravda, chcel mu privodiť trestné stíhanie z neznámych príčin, pretože on mu neublížil a nič mu neurobil. On bol v tom trestnom konaní ČVS: ORP -585/1-OVK--MT-2013 stíhaný za zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Minulý rok vykonával trest v ÚVTOS pre mladistvých v Sučanoch. Dňa 13.08.2013 v čase o 23.30 hod. v ÚVTOS v Sučanoch na 1. Oddelení v izbe č. 3 boli na tejto izbe okrem neho ešte S. I. a W. Š., K. K. a C. N.. Pripúšťal, že sa trhali, ale K. nenútil k ničomu. K. K. s C. N. sa potom priznali, že krivo voči nemu vypovedali a nič sa na tej izbe nestalo, preto trestné stíhanie vedené voči nemu po vykonanom dokazovaní v prípravnom konaní prokurátor Okresnej prokuratúry v Martine dňa 07.02.2014 zastavil v zmysle § 215 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, pretože vykonaným vyšetrovaním sa preukázalo, že sa nestal skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie.

Svedok C. N. pred vyšetrovateľom uviedol, že dňa 18.9.2013 vypovedal ako svedok v trestnom konaní ORP-585/1-OVK-MT-2013 o okolnosti, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie vo veci zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona. Ešte predtým dňa 20.8.2013 podal K. K. trestné oznámenie v ÚVTOS Sučany na A. Z. za zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona. Na základe tohto trestného oznámenia, ako aj jeho neskoršej výpovede svedka zo dňa 18.9.2013 bolo A. Z., nar. XX.XX.XXXX vznesené obvinenie za hore uvedený zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona. Následne vypovedal dňa 22.01.2014 po vznesení obvinenia, kde sa priznal, že krivo vypovedal. Na otázku vyšetrovateľa prečo v trestnom konaní ORP-585/1-OVK-MT-2013 vypovedal nepravdu uvádzal, že dozvedel sa, že poškodený K. K. stiahol svoju výpoveď, tak sa rozhodol, že ju stiahne aj on.

Ďalej súd na hlavnom pojednávaní podľa § 269 Tr. por. prečítal listiny pripojené do súdneho spisu, predovšetkým uznesenie o vznesení obvinenia, uznesenie prokurátora o zastavení trestného stíhania voči obv. A. Z., výpovede K. K. v procesnom postavení svedka v trestnej veci obv. A. Z., výpis z registra priestupkov a odpis z registra trestov na obžalovaného.

Z uznesenia o vznesení obvinenia na č.l. 25 spisu vyplýva, že vyšetrovateľ OR PZ Martin pod sp. zn. ORP-585/1-OVK-MT-2013 dňa 29.10.2013 vzniesol obvinenie A. Z. pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť dňa 13.08.2013 v ÚVTOS Sučany voči poškodenému K. K..

Z uznesenia prokurátora Okresnej prokuratúry v Martine sp . zn. 1 Pv 478/13/5506 zo dňa 07.02.2014 na č. l. 119 -123 spisu vyplýva, že prokurátor zastavil trestné stíhanie vedené voči obvinenému A. Z. pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, lebo je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie. Uznesenie prokurátora nadobudlo právoplatnosť dňa 13.05.2014.

Svedok K. K. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní (zápisnica o výsluchu zo dňa 18.09.2013) v trestnej veci vedenej pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona po poučení o trestnoprávných následkoch podľa § 345, § 346 Tr. zákona, t.j. ak iného ľživo obviní z trestného činu alebo ak ako svedok pred vyšetrovateľom uvedie nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam alebo takúto okolnosť zamlčí - č.l. 42 spisu v podstate uviedol tie isté skutočnosti uvedené v obžalobe prokurátora, t.j., že dňa 13.08.2013 v čase o 23.30 hod. na 1. oddelení v izbe č. 3 v ÚVTOS Sučany potom ako ho fyzicky napadli A. Z.Á., S. I. a W. Š. mu Z. povedal: „poď vyfajčiť N., lebo dostaneš bitku“, on si čupol medzi jeho rozkročené nohy a začal mu fajčiť penis, trvalo to asi tak 5-7 minút, potom mu Z. povedal, aby „vyfajčil“ aj jeho, a že ak nie, tak dostane bitku, on si čupol medzi jeho rozkročené nohy a začal mu „fajčiť“ penis, trvalo to asi tak 10 minút, Z. mu povedal, aby „vyfajčil“ aj I., lebo ak nie, dostane bitku, preto prišiel k posteli, kde spal I., chytil ho za plece a povedal mu, že A. mu povedal, aby ho „vyfajčil“, I. povedal, že dobre, on k nemu prišiel sadol si na posteľ a začal mu „fajčiť“ penis, potom počul, ako veliteľ otvára izbu na chodbe, tak rýchlo bežal na izbu č. 1.

Svedok K. K. v ďalšej svojej výpovedi v prípravnom konaní (zápisnica o výsluchu zo dňa 26.11.2013) v trestnej veci už obvineného A. Z., stíhaného pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods.

2 písm. d/ Trestného zákona uviedol, že to čo minule uvádzal pri svojej zápisnici o výsluchu svedka - poškodeného to nie je pravda, on klamal vo všetkom, čo povedal. On klamal preto lebo jeden chlapec, ktorý sa volá Z., tak ten povedal bacharom, že čo videl im povedal, povedal to čo všetko čo on popísal v predchádzajúcej výpovedi a preto on klamal. Jeho dôvod prečo klamal bol preto lebo chcel privodiť trestné stíhanie obvinenému Z.. Teda to čo uvádzal v minulej výpovedi, to vôbec nie je pravda, to sa vôbec nestalo. Na otázku vyšetrovateľa či si je vedomí toho, že sa dopustil trestného činu krivej výpovede svedok K. K. odpovedal, že je si toho vedomý.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 9-krát súdne trestaný, prevažne pre spáchanie majetkovej trestnej činnosti, naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/123/2013 z 02.10.2013, obvinenému doručený dňa 7.10.2013, právoplatným 29.10.2013, ktorým bol obžalovanému uložený pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z lustrácie z registra priestupkov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 8-krát postihnutý pre spáchanie priestupkov proti majetku, za čo mu boli uložené rôzne pokuty.

Prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zákona sa dopustí ten, kto iného lživo obviní z trestného činu v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie.

Obvinením treba rozumieť konanie páchatel'a, ktorým dáva podnet na trestné stíhanie nevinnnej osoby. Forma oznámenia nie je rozhodujúca. Lživé obvinenie znamená objektívne nepravdivé obvinenie, ktoré sa zakladá na vymyslených skutkových okolnostiach o tom, kedy a ako došlo k spáchaniu trestného činu a kto ho spáchal. Krivé obvinenie iného z trestného činu musí smerovať voči konkrétnej osobe. Z hľadiska naplnenia znakov tohto trestného činu je bez významu, či lživo obvinenej osobe bolo vznesené obvinenie, resp. či bola odsúdená alebo či došlo k odmietnutiu veci, lebo príslušný orgán krivému obvineniu neuveril.

Prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zákona sa dopustí ten, kto ako svedok v konaní pred súdom alebo v trestnom konaní alebo na účely trestného konania v cudzine pred prokurátorom alebo policajtom, alebo pred sudcom medzinárodného orgánu uznaného Slovenskou republikou uvedie nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie, alebo kto takú okolnosť zamlčí.

Páchatel'om tohto trestného činu môže byť len svedok, nie však obvinený alebo účastník občianskeho súdneho konania. Konanie páchatel'a, ktoré spočíva v krivej výpovedi pred orgánmi vyššie uvedenými, sa môže uskutočniť tak aktívnou formou (úmyselné uvedenie nepravdy) , ako aj pasívnou formou (úmyselné zamlčanie okolnosti, ktorá má pre rozhodnutie podstatný význam). Trestné činy krivého obvinenia a krivej výpovede a krivej prísahy sú úmyselnými trestnými činmi. Záver o zavinení páchatel'a je právnym záverom, ale musí byť vždy preukázaný výsledkami dokazovania a musí z neho logicky vyplynúť. Úmysel, rovnako ako iné formy zavinenia je možné zistiť aj na základe iných dôkazov, nielen priznaním páchatel'a.

Vyššie uvedené konanie obžalovaného súd právne posúdil ako

- prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zákona, nakoľko obžalovaný iného - poškodeného A.Á. Z. - lživo obvinil z trestného činu - zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona - v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie a aj ako

- prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zákona, nakoľko obžalovaný ako svedok v trestnom konaní vedenom na Okresnom riaditeľstve PZ v Martine pod sp. zn. ORP-585/1-OVK-MT-2013 pred policajtom - vyšetrovateľom PZ uviedol nepravdu o okolnosti, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní (o spáchaní zločinu sexuálneho násillia), nakoľko po vznesení obvinenia inej osobe obžalovaný K. K. v procesnom postavení svedka diametrálne zmenil svoju predchádzajúcu svedeckú výpoveď v tom, že to, čo vypovedal nie je pravda, klamal a to sa vôbec nestalo.

Súd pri svojom rozhodovaní ohľadom uloženia trestu obž. K. K. zoberal do úvahy fakt, že u obžalovaného zistil rovnováhu poľahčujúcich ako i priťažujúcich okolností, súd u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti - obžalovaný spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých a k trestnému činu sa priznal a aj ho oľutoval (§ 36 písm. l/, d/ Tr. zákona), oproti dvom priťažujúcej okolnosti - obžalovaný spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. h/, m/Tr. zákona).

Nakoľko obžalovaný predmetný skutok /zo dňa 18.09.2013/ spáchal skôr ako bol odsúdený pre iný jeho čin / trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/123/2013 z 02.10.2013, obvinenému doručený dňa 07.10.2013, právoplatným 29.10.2013/, súd bol povinný obžalovanému uložiť súhrnný trest a to podľa trestného činu z nich najprisnejšie trestného (pre prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zákona, ktorý je v hierarchii trestných činov pred trestným činom krivej výpovede a krivej prisahy, hoci obidva tieto trestné činy majú rovnakú trestnú sadzbu). Nakoľko trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/123/2013 z 02.10.2013 bol obžalovanému uložený ako druh trestu - nepodmienečný trest odňatia slobody, z tohto dôvodu súd bol povinný obžalovanému ukladať taktiež len nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže ustanovenie § 42 ods. 2 Tr. zákona hovorí o tom, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. Preto súd obžalovanému nemohol uložiť za spáchanú trestnú činnosť podmienečný trest odňatia slobody a ani iné alternatívne druhy trestov uvedené v ustanovení § 32 ods. 1 Tr. zákona

Za spáchanie prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zákona (ako i za spáchanie prečinu krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zákona) súd môže páchatelovi tohto trestného činu uložiť trest odňatia slobody vo výmere od 1 roka do 5 rokov.

Vzhľadom na rovnováhu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u obžalovaného súd je toho názoru, že na nápravu obžalovaného postačí uloženie súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok, teda na samotnej dolnej hranici trestnej sadzby a na výkon tohto súhrnného trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko súd so zreteľom na závažnosť trestných činov a mieru narušenia obžalovaného má za to, že v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia bude náprava obžalovaného lepšie zaručená.

Keďže súd obžalovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody, bolo jeho povinnosťou zrušiť výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/123/2013 z 02.10.2013, právoplatným 29.10.2013.

Súd je toho názoru, že takto stanovený druh trestu a jeho výmera zabezpečí nápravu obžalovaného / prvok individuálnej prevencie/ a zároveň bude pôsobiť aj voči ostatným občanom - potenciálnym páchatelom / prvok generálnej prevencie/, aby sa nedopustili obdobného protiprávneho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline v lehote do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a zúčastnená osoba, pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, a toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba. V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor, len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca. V písomnom podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či

smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať. Osoba, ktorá odvolanie podala môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie prokurátora môže vziať späť i nadriadený prokurátor.